

КАПИТАЛ НА ПРЕДПРИЯТИЕТО. ОБЩА ХАРАКТЕРИСТИКА НА КАПИТАЛА. СЪСТАВ И СТРУКТУРА НА КАПИТАЛА

ОПРЕДЕЛЕНИЕ И ОБЩА ХАРАКТЕРИСТИКА

Според Адам Смит, капиталът е част от богатата, която трябва да е в състояние да ни донесе нови блага. Капиталът е:

- един от четирите фактора на производството и се състои от машини, заводи и сгради, които правят производството възможно.
- най-общо това е всеки актив или имущество /финансово или материално/, способно да дава доход.

По отношение на парите като елемент на капитала следва да се отбележи, че те стават капитал само тогава, когато са включени в стопанския оборот. В счетоводния баланс на предприятието капиталът изразява част от неговите пасиви, като отразява източниците на собствените и на привлечените средства. Той определя техния размер към определен момент от време и служи като гаранция за финансовите възможности на предприятието. Всички промени във величината на активите на предприятието, както и на разходите за бъдещи периоди, водят до промяна в състава и обема на капитала /в частта на пасива на баланса/.

СЪСТАВ И СТРУКТУРА НА КАПИТАЛА

Капиталът на едно предприятие съгласно ЗС най-общо се разделя на 2 части:

а/ собствен капитал /р.А на Актива/:

- основен капитал
- допълнителен капитал
- резервен капитал
- печалба

б/ привлечен капитал /р.Б на Пасива/:

- заеми
- задължения
- финансираня

КАПИТАЛ НА ПРЕДПРИЯТИЕТО

А. СОБСТВЕН	Б. ПРИВЛЕЧЕН
I. КАПИТАЛ 1. Основен 2. Допълнителен	I. ЗАЕМИ 1. Краткосрочни 2. Дългосрочни 3. Облигационни
II. РЕЗЕРВИ 1. Законови 2. Свободни	II. ЗАДЪЛЖЕНИЯ 1. Към доставчици 2. От съучастия 3. Към персонала 4. Към бюджета 5. Към социално осигуряване 6. Други
III. ПЕЧАЛБА 1. От минали години 2. От текуща година	III. ФИНАНСИРАНИЯ 1. За инвестиции 2. Други инвестираня

Основен капитал – той е основното съдържание на собствения капитал. Формира се в момента на създаването на предприятието. Собственикът определя неговия размер,

който се записва в съдебните и данъчните регистри, а в ТД се определя под формата на дялове или от номиналната стойност на акциите.

Допълнителен капитал – той може да се формира по решение на собственика, основната му функция е да допълва основния капитал при определени обстоятелства.

Резервите са част от собствения капитал и имат защитни функции по отношение на основния капитал. Предназначени са основно да покриват евентуалните загуби от дейността на предприятието.

Печалбата е увеличение на СК в резултат на стопанската дейност. Тя е положителната разлика между приходите и разходите + данъците за сметка на печалбата.

Кредитът влиза в състава на привлечения капитал и има следните форми:

а/ търговски кредит

б/ банков кредит

в/ държавен кредит

г/ международен кредит

ВИДОВЕ БАНКОВИ КРЕДИТИ

Според формата	-счетоводен /контокорентен, овърдрафт/ -счетов /менителен/ -ломбарден -акцептен -рамбурсен -авалов -ипотечен
Според вида на кредитната услуга	-директен – пари в брой -индиректен – предоставяне на „доверие”
Според срока на кредита	-краткосрочен /ломбарден, менителен, овърдрафт/ -средносрочен – до 5 години -дългосрочен /ипотечен и емисионен/
Според целта на тяхното използване	-продуктивни /за производство на стоки/ -консумативни /за лични нужди, като от своя страна консумативните се делят на оборотни и инвестиционни/

Счетоводен кредит – краткосрочен, отпуска се само на добре проверени клиенти. Сумата на кредита се минава по текущата сметка на длъжника, салдото на която постоянно се променя. Използва се в стопанската дейност на длъжника при бърза обръщаемост на оборотния капитал с доставки и продажби на малки партии лесноликвидни стоки.

Счетов кредит – краткосрочен, отпуска се от банката при представяне на менителница чрез покупка на менителницата, преди да е настъпил нейният падеж.

Ломбарден кредит – кредит срещу залог на движими имуществва, които могат лесно и бързо да се превърнат в налични пари.

Акцептен кредит – заемане не на пари, а на доверие, на кредитоспособност. Той е по-скоро гаранция, при която банката продава своя подпис.

Рамбурсен кредит – форма на финансиране във външната търговия.

Авалов кредит – банката поема лично отговорността за задълженията на своите клиенти, като предоставя гаранция под формата на определена сума и в рамките на договорен срок

Държавен кредит – единият от участниците в кредитната сделка е държавата – или като кредитор, или като длъжник.

Този учебен материал е публикуван от потребител в www.referati.org

Международен кредит – капиталът, обектът или предметът на кредитното движение се премества между отделни национално обособени стопанства.

Задълженията са вторият основен компонент на привлечения капитал на предприятието. Обичайна практика е всяко предприятие във всеки даден момент да дължи суми на други предприятия, персонала си, бюджета и др. Тези неизплатени задължения представляват по същество чужди средства, с които предприятието оперира временно, затова те са източник на финансови средства.

Финансиранията са третият елемент на привлечения капитал. Те отразяват получаването на финансови средства от външни източници по безвъзмезден начин.. В практиката се използват и други източници за финансиране – лизинг и факторинг.

Лизингът представлява предоставянето на дългосрочни активи /машини, съоръжения, транспортни средства/ за стопанисване през определен период от време срещу предварително уговорено възнаграждение /договорена наемна цена/.

а/ оперативен лизинг – лизингополучателят наема и експлоатира ДМА, а собственикът им се грижи за тяхното поддържане и ремонт

б/ финансов лизинг – наетите ДМА след изтичане на срока остават като собственост на лизингополучателя. В този случай той поема изцяло инвестиционния риск и грижата за поддържането на наетите ДМА.

Предимствата на лизинга като форма за осигуряване на финансови средства или капитали за финансиране е това, че с по-малко капитали могат да се набавят повече фактори за производство.

Факторингът като форма на финансиране на малки и средни предприятия означава покупка на еднократни или текущи вземания, произтичащи от доставката на стоки или оказване на услуги от даден финансов институт, наречен при тази операция „фактор”.